Nr. 74. Piątek 31. Marca 1871. Rok 61.

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracyi!

Zaproszenie do przedpłaty na

„Gazetę Lwowską“

wraz z Dziennikiem urzędowym.

Przedpłata wynosi:

w miejscu:

ćwierćrocznie	3 zł.
miesięcznie	1 zł.

z przesyłką pocztową:

ćwierćrocznie	4 zł.
miesięcznie	1 zł. 35 c.

Prenumerować można: ulica Wałowa Nr. 370: ćwierćrocznie: tylko od 1. stycznia — 1. kwietnia — 1. lipca i 1. października, każdego roku, miesięcznie: tylko od 1. każdego miesiąca.

Przedpłatę (**franco**) najdogodniej przesyłać przekazem pocztowym, a ktoby sobie życzył otrzymać kwit, — raczy nadesłać markę listową na 5 cent.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem z 26. marca b. r. mianować radcę sądu krajowego w Krakowie Antoniego Schnitzel radcą wyższego sądu krajowego w Krakowie.

Habietinek mp.

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokołów

42 i 43 posiedzenia z r. 1870 i 1—6 posiedzenia Rady szkolnej krajowej z r. 1871.

Projekt.

Ustawa urządzająca szkoły ludowe i określająca stosunki nauczycieli pod względem ekonomicznym i służbowym.

(Ciąg dalszy.)

Tytuł VII.

O pensyonowaniu i emeryturze nauczycieli i o zaopatrywaniu wdów i sierót po nauczycielach

Art. 79.

Nauczyciela można spensyonować na jego własną prośbę lub z urzędu, jeżeli po nienagannej służbie dla podeszłego wieku, ciężkich ułomności fizycznych lub umysłowych, albo też z innych powodów ważnych okaże się niezdolnym do dalszego pełnienia swych obowiązków.

Art. 80.

Dobrowolne zrzeczenie się posady lub samowolne jej opuszczenie pozbawia prawa do emerytury.

Art. 81.

Z końcem jedynie roku lub kursu szkolnego może dobrowolnie zrzec się posady lub pójść na pensyę, wyjąwszy, gdyby rada szkolna krajowa w szczególnych wypadkach osobnem pozwoleniem zarządziła inaczej.

Wtym samym czasie ma się odbyć oddawanie budynków i gruntów należących do uposażenia szkoły.

Co do pożytków nie zebranych z pól i ogrodu należy postąpić jak wrazie śmierci nauczyciela (art. 90).

Art. 82.

Stale umieszczeni nauczyciele, nauczycielki, i pomocnicy mają prawo do emerytury, a wdowy i sieroty po nauczycielach i pomocnikach prawo do zaopatrzenia.

Art. 83.

Wymiar emerytury zależy z jednej strony od wysokości płacy, a z drugiej od lat służby. Co do pierwszego będzie skalą płaca wraz z wszystkiemi dodatkami pięcioletniemi, które nauczyciel pobierał w chwili spensyonowania. Co do drugich policzy mu się wszystkie lata strawione przy szkołach etatowych począwszy od pierwszego mianowania na posadę rzeczywistego nauczyciela lub pomocnika.

Przerwa w służbie, zaszła bez winy nauczyciela, nie pozbawia go prawa policzenia lat przedtem wysłużonych.

Art. 84.

Nauczyciel lub pomocnik rzeczywisty, który niewysłużył lat jeszcze 10, nie ma prawa do emerytury, i dla tego otrzyma jedynie odprawę, równającą się półtorarocznej należytości, obliczonej według artykułu poprzedniego. Po wysłużonych 10 latach dostaje emeryt $1/4$ a za każdy rok dalszy jeszcze $1/40$ część należytości, obliczonej jak wyżej.

Art. 85.

Wdowy i sieroty po nauczycielach i pomocnikach rzeczywistych mają wtedy tylko prawo do zaopatrzenia, jeżeli ich mężowie lub ojcowie mieli prawo do emerytury.

Wdowy przeto i sieroty po nauczycielach lub pomocnikach, którzy nie wysłużyli jeszcze lat 10, dostaną tytułem odprawy $1/4$ część, a jeżeli wdowa ma dzieci, otrzyma połowę należytości męża, obliczonej według art. 84.

Art. 86.

Wdowie po nauczycielu, który służył lat 10, lub więcej, należy się roczna pensya wynosząca $1/3$ część płacy jego ostatniej, o ile takowa miała się liczyć przy wymiarze emerytury.

Jeżeli zaś małżeństwo było zawarte już po spensyonowaniu nauczyciela lub z winy żony nastąpił rozwód sądowy, nie ma wdowa prawa do zaopatrzenia.

W razie ponownego małżeństwa może sobie wdowa albo zastrzedz pensyą na wypadek powtórnego owdowienia, albo żądać tytułem odprawy wypłaty dwuletniej pensyi swojej.

Art. 87.

Wdowa mająca prawo do pensyi otrzyma na każde po zmarłym mężu pozostałe dziecko dodatek na wychowanie, który tak należy wymierzać, aby pensya wdowy wraz z wszystkimi dodatkami nie przewyższała połowy ostatniej płacy męża.

Dodatek na wychowanie ustaje, gdy dziecko skończy lat 20 lub inne dostanie utrzymanie.

Art. 88.

Jeżeli żona zmarłego nauczyciela także już nie żyje, lub według art. 86. nie ma prawa do zaopatrzenia, w ówczas należy się dzieciom zmarłego, które nie skończyły jeszcze lat 20, i nie mają innego utrzymania, zasiłek na wychowanie, obliczony według tego, czy wdowie dostałaby się w myśl art. 85. tylko odprawa, czy też w myśl art. 86. zaopatrzenie.

W pierwszym wypadku dostają dzieci taką samą odprawę, a w drugim pobierają corocznie $1/6$ część ostatniej płacy ojca według wymiaru art. 83.

Udzielanie tego zasiłku ustaje wtedy dopiero, gdy już nie ma ani jednego w inny sposób nie zaopatrzonego dziecka, które nie doszło lat 20.

Art 89.

Jeżeli wdowa po nauczycielu pójdzie ponownie za mąż, dostają dzieci zamiast dodatku na wychowanie zaopatrzenie według wymiaru art. 88

Art. 90.

Wdowa i sieroty po nauczycielu zmarłym w czynnej służbie zatrzymują przez kwartał jeszcze pomieszkanie jego, lub dostają najbliższą ratę pobieranej przezeń spłaty za pomieszkanie.

Jeżeli do uposażenia szkoły należą grunta, dostają się pożytki z nich spadkobiercom zmarłego w czynnej służbie nauczyciela wtedy jedynie, gdy śmierć zaszła między 1. czerwca a 31. października. W każdym innym czasie należy im się tylko zwrot nakładów na uprawę poczynionych (D. n.)

Wiedeń. Jedenaste posiedzenie izby panów odbyło się 28. marca.

Na ławie ministrów zasiedli: Ich Excel. ministrowie baron Holzgethan, dr. Habietinek, dr. Jireček.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu z ostatniego posiedzenia odczytał sekretarz Roschmann nadesłane petycye. Nastąpiło potem pierwsze czytanie ustaw: o kolei żelaznej Jedlersee-Stockerau, o pensyach nauczycieli akademii sztuk pięknych, o koncesyi na budowę węgiersko-galicyjskiej kolei żelaznej, o uwolnieniu od stępli i opłat układów prowadzonych w celu wykupna i regulacyi ciężarów gruntowych w Galicyi, o traktatach handlowych z republikami Guatemala, Peru i Chili, o zmianie niektórych okręgów wyborczych w Czechach i na Morawie. Wszystkie te ustawy odesłano do komisyi dotyczących.

Nastąpiło potem drugie czytanie ustawy o uzupełnieniu kolei żelaznej cesarzewicza Rudolfa linią Villach-Tarvis Na wniosek sprawozdawcy Wintersteina przyjęła izba ustawę w formie przez izbę deputowanych uchwaloną.

W sprawie rozporządzenia cesarskiego z dnia 28. lipca 1870 zmieniającego §. 14. statutów uprz. austryackiego banku narodowego przyjęła izba panów następujący wniosek sprawozdawcy komisyi dr. Ungera:

Izba panów przyjmując do wiadomości odmowną uchwałę powziętą przez izbę deputowanych na posiedzeniu z 3. marca b. r. w sprawie rozporządzenia cesarskiego z 28go lipca 1870 r. zmieniającego §. 14. statutu uprzyw. austr. banku narodowego, uznaje ze swojej strony, że wydanie tego rozporządzenia usprawiedliwiają ówczesne okoliczności.“

Ustawę o dalszym poborze podatków w miesiącu kwietniu przyjęto bez dyskusyi w drugiem i trzeciem czytaniu.

Baron Hye zdawał sprawę o petycyi wiedeńskiej rady gminnej o najspieszniejsze zaprowadzenie trybunału administracyjnego. Izba uchwaliła odesłać tę petycyę do ministerstwa dla spiesznego zadośćuczynienia żądaniu w niej wyrażonemu. Również odesłano do ministerstwa petycyę miasta Linz o przydłużeniu uwolnienia od podatków budynków nowych i dobudowanych na r 1872, 1873 i 1874.

— Dwudzieste siódme posiedzenie izby deputowanych Rady państwa odbyło się 28. marca.

Na ławie ministrów zasiedli: Ich Excel. ministrowie hr. Hohenwart, dr. Jericek, dr. Schaeffle i dr. Habietinek.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu z ostatniego posiedzenia przedłożyło ministerstwo handlu dwa projekta do ustaw o traktacie z Zjednoczonemi Stanami północnej Ameryki względem ochrony marek fabrycznych i budowy urzędu telegraficznego we Wiedniu.

Jego Excel. minister handlu odpowiedział potem na interpelacyę wniesioną dnia 24go lutego względem budowy kolei salcburgskiej przez St. Johann z jednej strony do Tyrolu a z drugiej strony do Styryi, dalej na interpelacyę dr. Knolla względem budowy kolei żelaznej z Pilzna przez Karlsbad do austryacko-saskiej granicy, a wreszcie na interpelacyę dr. Kliera względem traktatu o kolejach żelaznych zawartego z Saksonią.

Następnie wniosła komisya szkolna, ażeby urzędy podatkowe użyte być mogły dla spraw powiatowych kas szkolnych, i ażeby izba przeszła do porządku dziennego nad wnioskiem udzielenia powiatowym kasom szkolnym w Czechach zaliczki w sumie 300.000 złr., która zwróconą ma być w r. 1871. Nad tym wnioskiem wywiązała się dłuższa dyskusya, w której brali udział deputowani Fux, Pickert, baron Krystyn Kotz, Hanisch, Russ i Czedik. Petycya została w końcu odrzuconą.

Układ zawarty z Węgrami co do zmiany w wydatkach na sprawy wspólne z powodu objęcia Pogranicza wojskowego w cywilną administracyę został po krótkiej dyskusyi przyjęty. Deputowany Danilo żądał, by w ustawie wyrażono, iż nowa administracya Pogranicza wojskowego wejdzie w życie dopiero po porozumieniu się i za zgodą reprezentantów Pogranicza. Dr. Brestel wykazał, że nie idzie tu o stanowisko Pogranicza, lecz tylko o kwestye finansowe, na co się także izba zgodziła.

Porządek przyszłego posiedzenia jest następujący: 1. Pierwsze czytanie przedłożenia rządowego względem układu państwowego ze Stanami Zjednoczonemi północnej Ameryki o uzyskaniu i utracie prawa obywatelstwa poddanych obu państw; 2. pierwsze czytanie przedłożenia rządowego względem projektu ustawy o wybudowaniu gmachu telegraficznego we Wiedniu; 3. sprawozdanie komisyi finansowej o konwencyi konzularnej ze Stanami Zjednoczonemi północnej Ameryki; 4. sprawozdanie komisyi finansowej o petycyi wiedeńskiego stowarzyszenia Tramway o uwolnienie kart jazdy od podatku; 5 drugie czytanie przedłożenia rządowego względem projektu do ustawy o uwolnieniu kolei żelaznej Neumarkt-Braunau od opłaty należytości za nabycie kolei cesarzowej Elżbiety; 6. sprawozdanie komisyi wybranej do sprawdzenia wyborów; 7. sprawozdanie komisyi o rozporządzeniu z dnia 8. maja 1870 i o projekcie ustawy odnoszącej się do wykonywania sądownictwa nad landwerą; 8. drugie czytanie uchwalonych przez izbę wyższą ustaw względem zezwolenia a) na zakupno gruntu lasowego Pfaffenberg dla realnego fidei-

komisu hr. Czernin, b) połączenia dóbr Sorgendorf i Writza z fideikomisem hr. Thurn; 9. sprawozdania z petycyi.

— Na ostatniem posiedzeniu komisyi — obradującej nad ustawą dyscyplinarną dla adwokatów i adwokackich kandydatów — podał dr. Zaillner w dłuższym wywodzie przyczyny, dla których postępowanie dyscyplinarne z ordynacyi adwokatów wyłączonem zostało, i ma się obecnie stać przedmiotem osobnej ustawy; dalej przytoczył cały przebieg tej sprawy między komisyą a rządem, i zaznaczył główną różnicę, zachodzącą w zapatrywaniach komisyi i rządu w tej mierze. Rząd żądał ingerencyi nadprokuratora państwa, a komisya na to przystać nie chciała. Zastępca rządu br. Sacken odparł zarzut, jakoby rząd chciał przez policyę czuwać nad adwokatami, i dodał, że minister sprawiedliwości, który ma najwyższe prawo nadzoru nad adwokatami, chce użyć jedynego organu w tej mierze, t j. nadprokuratora państwa, aby czuwać nad tem, by adwokaci swoich obowiązków dopełniali.

Dr. Russ oświadczył, iż nie widzi w ingerencyi nadprokuratora państwa nic złego, i nie pojmuje, dla czego stan adwokatów miał by stanowić wyjątek, gdyby przyjęto zasadę, że w sprawach dyscyplinarnych adwokaci adwokatów sądzić mają. Po przemówieniu dra. Mende przeciw i br. Sacken za ingerencyą nadprokuratora państwa, zamknięto posiedzenie.

Berlin. O parlamencie niemieckim piszą ztąd do „Dresdner Journal“ pod dniem 23go b. m.: Parlament ukończy może już przed Wielkanocą swoje prace; rady związkowej zdaje się być zamiarem kazać parlamentowi załatwić jedynie te przedmioty, które są nagłe i wypływają z obecnego stanu rzeczy. Takich jest mianowicie pięć projektów: 1) Nowe zredagowanie konstytucyi państwowej. Zredagowanie to nie uatrafiłoby pewnie na trudności. gdyby klerykalni członkowie izby nie chcieli korzystać z tej sposobności, ażeby wnieść o przyjęcie kilku praw zasadniczych natury konfesyjnej, znajdujących się w pruskiej konstytucyi krajowej. 2) Prawo, które pewną liczbę północno-niemieckich praw wprowadza do Bawaryi. 3) Projekt o użyciu kontrybucyi wojennej 5 miliardów. Przy tej sposobności zamierza stronnictwo postępowe postawić wniosek o dotacyą dla rezerwistów i landwerzystów. 4) Zaopatrzenie inwalidów i pozostałych po poległych niemieckich bojownikach. 5) Projekt regulujący tymczasowo w ogólnych zarysach przyszłe stanowisko i administracyą niemieckiej Lotaryngii i Alzacyi. Prócz tego parlament zajmować się jeszcze będzie rugami wyborczemi i adresem. Natomiast nie zostaną mu obecnie przedłożone: prawo budżetowe ra rok 1872, dodatki do budżetu na rok 1871, prawo o urzędnikach państwa niemieckiego, prawo o wynagrodzeniach przy nieszczęściach w kopalniach, fabrykach, kolejach żelaznych itd. i nareszcie projekt o loteryjnych pożyczkach premiowych.

Komenderującym jenerałem nowo utworzonego 15. korpusu armii, który stanowić będzie w pokoju załogę Alzacyi i niemieckiej Lotaryngii, mianowano jenerała piechoty Fransecky'ego, dotychczasowego komenderującego jenerała 2. korpusem armii, szefem sztabu jeneralnego pułkownika v. d. Esch, dotychczasowego szefa sztabu jeneralnego 5. korpusu armii, dowódzcą 30. dywizyi (w Metzu) jenerał-majora Standarta, dotychczasowego dowódzcę 9. dywizyi (5. korpus armii) a dowódzcą 31 dywizyi (w Strassburgu) jenerał-porucznika Hoffmanna, dotychczasowego dowódzcę 12. dywizyi piechoty.

Dnia 19go b. m. skradziono kasę królewskiego urzędu prowiantowego w Poczdamie, wynoszącą około 22,000 talarów. Podejrzenie padło na woźnego kasowego.

Nadana księciu Bismarckowi godność jest dziedziczną, jednakże tytuł księcia przechodzić tylko zawsze będzio na najstarszego syna.

Podług „Strassburger Ztg.“ forteca Bitsche poddała się dnia 23go b. m. i zajętą już została przez niemieckie wojska.

Deputacya rosyjskich jenerałów, którą car Aleksander przysłał tu celem powitania i powinszowania cesarzowi Wilhelmowi, podejmowaną była z wielkiem wyszczególnieniem podczas pobytu swego w Berlinie.

— Dnia 19go marca umarł w Heidelbergu, w 66 tym roku życia Jerzy Gotfryd Gervinus, jeden z najznakomitszych uczonych niemieckich. Gervinus urodził się w 1805 roku 20 maja. w Darmsztadzie. Uczęszczał na nauki do tamecznego gimnazyum, następnie przeznaczony przez rodziców do handlu, pięć lat wytrwał w tem nieodpowiadającym jego skłonnościom fachu. Zamiłowanie do umiejętności zwyciężyło wreszcie i Gervinus po półrocznem przygotowaniu się do uniwerstetu, co mu tem łatwiej przyszło, że jeszcze w handlu, jako uczeń pracując wszystek czas wolny od zatrudnień obowiązkowych poświęcał nauce, rok cały słuchał filologji w Giessen, a następnie przeniósł się do Heidelberga, gdzie wykłady Schlossera rozbudziły w nim zapał do studyów historycznych. Wrażenia z tamtych czasów miały wpływ na całe życie jego. Wszystkie pisma Gervinusa nacechowane są tą samą siłą, szczerością i biegłością w szeregowaniu materjałów, jak Schlossera; nawet przekonania polityczne obu historyków odbiły się w pisaniu historyi, owszem Gervinus więcej jeszcze niż Schlosser wierność zasadom posunął do pewnej orthodoxyi, do której nakręcał najprzeciwniejsze nieraz fakta.

Ukończywszy studya w Heidelbergu, w roku 1828 przeniósł się do Fraukfurtu, gdzie otrzymał posadę nauczyciela w jednym z zakładów naukowych tego miasta. W 1830 roku powrócił do Heidelberga, i został prywat-docentem historyi przy tamecznym uniwersytecie; napisana przez niego z tej okazyi rozprawa była ogłoszona pod tytułem: „Rzut oka na historyę Anglo-Saksonów.“ W 1831 roku pojechał do Włoch w celach badawczych, gdzie napisał dwie ważne rozprawy: „Historya historyografii florenckiej do końca XVI wieku, z dodaniom charakterystyki Machiawela“ i Szkic historyi wewnętrznej Arragonji do wygaśnięcia dynastyi Barcelońskiej.“ Wróciwszy do Niemiec i zostawszy prywat-docentem w Heidelbergu, zaczął pracować nad dziełem, które mu wielki rozgłos zjednało: „Historya poetyckiej literatury narodowej Niemców.“ W dziele tem, w którem dowiódł swej niezmiernej uczoności, a chociaż nie bez usterek, w każdym razie jednak głęboko obmyślanem, oparł historyę literatury na nowych zasadach, pierwszy on wykazał, że kwiat poezyi wykwita tylko na ludowym gruncie, od którego barwę i kształt przybiera; że pomiędzy dążnościami politycznemi a twórczością poetycką ludu istnieje najwewnętrzniejszy związek, i wzajemne na się oddziaływanie. Potem napisał dzieło: „Nowożytna historya poezyi niemieckiej,“ której skróceniem jest ogłoszony następnie: „Podręcznik historyi literatury narodowej poetyckiej.“ Później został powołany do Getyngi, gdzie wszakże niedługo bawił. Należał bowiem do tych siedmiu, co podpisali protestacyę przeciw zniesieniu hanowerskiej konstytucyi, i wraz z swymi towarzyszami zrzucony był z urzędu, i w przeciągu trzech dni, kazano mu się wynieść z Hannoweru. Z Getyngi udał się do Darmstadtu, a potem do Heidelberga, a w 1838 roku powtórnie do Włoch. W 1844 roku został znów profesorem w Heidelbergu. W przeciągu tego czasu ogłosił kilka drobniejszych prac. Teraz oddał się z całym zapałem dążnościom politycznym i religijnym; popierał agitacyę niemiecko-katolicką, i brał udział w znanym adresie Heidelberskim o Szlezwik Holsztyn. Gdy w Prusach wydano patent 3go lutego 1847 roku, wskazywał jego sprzeczność z obietnicą konstytucyi, i wraz z Häusserem i Mittermajerem, wydając gazetę „Deutsche Zeitung“, wpływał na opinię Niemiec. W 1848 roku wybrany był przez miasta Hanzeatyckie na przedstawiciela do sejmu związkowego, a następnie wysłany został przez jeden okrąg wyborczy pruski do Parlamentu frankfurckiego. Ale zniechęcony niepomyślnym obrotem rzeczy, oraz z powodu słabości, w tym jeszcze roku usunął się od życia publicznego. Powrócił do dawnych studyów, owocem których było dzieło o Szekspirze. Potem rozpoczął swe sławne dzieło: „Historya XIX wieku“, którą można uważać za dalszy ciąg „Historyi XVIII wieku“ Schlossera. Sama przedmowa do dzieła sprawiła już silne wrażenie. Z powodu takowej właśnie, wytoczono przeciw niemu proces o zdradę stanu, i uznano winnym w pierwszej instancąi; w drugiej jednakże uznano go niewinnym. Do samej śmierci pracował nad historyą.

Paryż. „Indep. belge“ podaje następujące szczegóły o stanie rzeczy w Algeryi. „Ciągle niezadowolone szczepy w południowych koloniach chciałyby skorzystać z kłopotów Francyi i wywalczyć sobie niepodległość. Dlatego rozszerza się czem raz bardziej powstanie, które dawniej jedynie miejscowy miało charakter. W 24 godzinach zniszczono wszystkie druty telegraficzne na przestrzeni stu kilometrów; miasto Aumale jest oblężonem. Dowódzca arabski, któremu nadano order legii honorowej i który 800 franków pensyi pobierał, oświadczył niedawno iż zrywa wszystkie stosunki z Francyą. Rząd algierski zarządał 50 000 posiłków.

— Najnowsze wiadomości z Paryża potwierdzają, iż stronnictwu porządku nie udało się stłumić powstania. Nawet admirał Saisset widział się zpowodowanym rozwiązać sztab jeneralny i powrócić do Wersalu. Oświadczył on, iż najmniej 300.000 wojska potrzeba aby powstanie stłumić. — Do „Times“ telegrafują z Paryża dnia 26. marca: „Proklamacya deputowanych donosi, iż układy ze zgromadzeniem narodowem nie powiodły się; a dalej że udział w wyborach do rady gminnej jest znaczny.“ — Jenerał Vinoy zażądał dymisyi na wypadek, gdyby przeciw powstaniu nie miano zbrojnie wystąpić. — Z Wersalu donoszą: Admirał Saisset uciekł przebrany z Paryża; powiada on, iż rządy Thiersa nie mają w Paryżu najmniejszego znaczenia. Deputowani naradzają się, czy nie wypadałoby przenieść zgromadzenie narodowe do Tours. Jedna część chce zmusić Thiersa do złożenia urzędu i oddać władzę wykonawczą ks. Aumale.

Kronika.

— W Kronice z dnia 29 b. m. podała „Gazeta Narodowa“ wiadomość, jakoby w tych dniach rozpoczęto restauracyę pomieszkania w gmachu Namiestnictwa. Możemy zapewnić że wiadomość ta najmniejszej niema podstawy. Restauracyi żadnej w pomienionem gmachu niezarządzono, niema bowiem do tego żadnego powodu.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Rozbójniczy napad. W latach 1865 i 1866 powtarzały się w wschodniej części Galicyi nad granicą rosyjską napady rozbójnicze naprowadzające na domysł, że napady te na mieszkańców pogranicznych wyprawiała zorganizowana szajka złoczyńców za granicą w Rosyi się ukrywających. Wykazał to dowodnie ostatni podobny napad w Jezierzanach w nocy dnia 28 stycznia 1866 roku. Nocną porą wśród zamieci śnieżnej zdążało, jak to naoczni świadkowie zeznali, od strony Zbrucza dwunastu ludzi na koniach w kożuchach, w baranich czapkach na głowie, uzbrojeni w długie buczki z sękami na końcu, jakie zwykle noszą paczkarze, (przemytnicy graniczni) ku Jezierzanom, miasteczku odległemu 2 mile od granicy. W Jezierzanach mieszkał majętny starozakonny Mojżesz Rozenbaum, starzec 86 letni, z całą swoją rodziną w własnym domku na samym krańcu miasteczka. Jeźdcy stanęli nie daleko domu; trzech pozostało na warcie przy koniach za ogrodem, reszta zaś udała się do pomieszkania Rozenbauma. Wybiwszy okno wleźli niem do sieni, z tąd weszli do kuchni, gdzie spała Polka Pilchów. Przykładając jej siekierę do głowy oświadczyli, iż przyszli do Moszka (jej służbodawcy) po pieniądze i konie i żeby się pod karą śmierci cicho zachowała. Dwaj zostali przy niej na straży, reszta wywaliła drzwi do pokoju małżonków Chaima i Sobli Rozenbaumów, którzy usłyszawszy szmer, świecę zaświecili; pobitych buczkami i pokaleczonych siekierą powalili złoczyńcy na ziemię. W tem wybiegł stary Rozenbaum z synem Joslem przebudzeni krzykiem do sieni, których w podobny sposób obito i pokaleczono. Tymczasem Ester Rozenbaum żona Josla chciała uciekać przez okno. lecz stojący przed oknem wysoki człowiek zawrócił ją i wszedłszy do pokoju wyjał siekierę z za pasa i uderzył ją kilka razy po głowie. Będąc mimo to jeszcze przytomną błagała o życie i wskazała na duży kufer. Zbóje odbili już wieko od kufra i poczęli w nim przszukiwać, gdy w tem znać dano, że Chaim Rozenbaum umknął. Ten nie tracąc zupełnie przytomności przez drzwi frontowe do sąsiadów uciec zdołał. Na tę wiadomość i widząc że ludzi w domu sąsiednim pobudzono pouciekali zbóje tak spiesznie, iż nic z sobą zabrać nie mogli. Przy przeprawianiu się napowrót przez granicę przytrzymała straż rosyjska pięciu z nich jako podejrzanych o przemytnictwo: byli to: Chaim Nudelmann, Jankiel Furmann, Boruch Poltmann, Demian i Stefan Budowieccy, poddani rosyjscy. W skutak skargi mieszkańców z Jezierzan, którzy tuż za nimi w pogoń się udali, wytoczono przeciw nim przez władze rosyjskie proces karny o powyższy rabunek, gdy jednak sądy rosyjskie udziału oskarzonych w tym rabunku wykazać nie mogły, wypuczczono ich na wolność. Dnia 10 stycznia r. z. aresztowała c. k. żandarmerya w Skale Chaima Nudelmana na otzymaną wiadomość, że zbiegłszy przed ścigającą go władzą rosyjską dłuższy czas w Skale się ukrywał.

Dnia 22 b. m. stawał przed sądem (przew. radca sądu krajowego p. Petuł, oskarzyciel zastępca prokuratora p. Sawczyński obrońca dr. Reich) Chaim Nudelmann, także Furmann Lemberger i Kelmanowicz zwany, lat 46 maj. żonaty, ojciec 2 dzieci trudniący się furmanką i przemytnictwem, rodem z Orynina w Rosyi, oskarzony ponownie o zbrodnię uczestnictwa w rabunku popełnionego na rodzinie Rozenbaumów w Jezierzanacc na d. 29 stycznia 1866 r. W obec zeznań Chaima i Estery Rozenbaum, którzy w przedstawionym im Ch. Nudelmani przy ostatecznej rozprawie z twarzy jego postaci i dwóch zrośniętych palców u prawej ręki stanowczo jako tego samego złoczyńcę poznali, który ich siekierą pokaleczył i którego Ester B. ująwszy za rękę o życie błagała, skazał sąd Chaima Nudelmanna, który wszelkiego udziału w rabunku uporczywie się wypierał zgodnie z wnioskiem c. k. prokuratoryi na karę dożywotnego więzienia. Nudelman zapowiedział rekurs.

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu.“

Paryż, 28. marca w południe. W mieście panuje spokojność. Gwardya narodowa komitetu trzyma się odpornie. Centralny podkomitet, który zajął miejsce komitetu centralnego, nakazał utworzyć 25 batalionów polowych.

Paryż 28 marca, wieczór. O godzinie 4tej obwołano na placu ratuszowym przy huku dział, wejście w życie Gminy. Wielu merów podało się do dymisyi; niektórzy z wybranych członków Rady municypalnej odmówili przyjęcia mandatu. Bank francuski udzielił Komitetowi nową zaliczkę 500,000 franków. Żołnierze wysłani z Wersalu, przecięli wczoraj most łyżwowy na Sekwanie pod Sèvres.

Paryż 29. marca. Komitet postanowił rozbroić tę gwardyę narodową, która się za nim nie oświadczyła. Barral mianowany głównodowodzącym jenerałem wojsk w Wersalu.

Paryż 29 marca. Posiedzenie gminy uchwaliło oświadczenie, że Komitet centralny i gwardya narodowa zasłużyły się Rzeczypospolitej „Journal des Débats“ donosi o posiedzeniu Rady gminnej. Było obecnych 50

członków; prezydował Berlay. Po 3½ godzinnych naradach nie przyszło do żadnego porozumienia się co do najważniejszych kwestyi.

Wersal 29 marca. Okólnik Thiersa do władz wzywa je o dostawienie gwardzistów ruchomych albo ochotników, aby służyli za przykład dla wojska. Będą oni najdłużej dwa albo trzy tygodnie pełnić służbę i otrzymają wszystko, czego potrzeba do uzbrojenia i zaopatrzenia się, a w danym razie będzie im przyznane wynagrodzenie.

Bruksella 30. marca Dzień odbycia drugiego posiedzenia konferencyi nie naznaczony.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu lutym 1871:

	Sokal zr.	Sokal c.	Chodorów zr.	Chodorów c.	Bóbrka zr.	Bóbrka c.	Gródek zr.	Gródek c.	Janów zr.	Janów c.
	Miejsce targu: walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	22	4	52	4	25	4	50	5	—
„ żyta	2	22	2	90	2	55	2	50	3	—
„ jęczmienia	1	92	2	10	2	—	2	30	2	40
„ owsa	1	37	1	45	1	20	1	60	1	90
„ grochu	—	—	2	95	3	—	3	30	—	—
„ hreczki	1	90	2	12	2	—	2	20	2	40
„ kukurudzy	—	—	3	50	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	—	70	1	20	1	20	1	40	1	50
Cetnar siana	—	—	1	60	2	—	1	33	1	60
Sąg drzewa twardego	5	30	10	—	7	—	11	—	11	—
„ „ miękkiego	4	85	6	50	6	—	8	50	7	—
Funt mięsa wołowego	—	18	—	18	—	16	—	16	—	16
Miara wina	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—
„ piwa	—	—	—	—	—	20	—	20	—	20
Wyrobnik z wiktem	—	—	—	—	—	—	—	—	—	30
bez wiktu	—	—	—	—	—	50	—	40	—	60

W komisyach ministerstw skarbu i handlu odbywają się narady nad sposobem ulżenia korporacyom przemysłowym ciężarów finansowych. Magistrat miasta Lwowa wezwał w skutek rozporządzenia c. k. namiestnictwa z 14go b. m. wszystkie tutejsze korporacye i stowarzyszenia przemysłowe, ażeby życzenia swoje i wnioski w tym względzie jak najspieszniej przesłały wprost ministerstwu handlu.

Lwów, 30. marca. W tut. Izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. 75 c., do 9 złr. 50 c., żyto 160 ℔ 5 złr. 25 c. do 5 złr. 30 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 60 c. do 4 złr. 80 c., hreczka 140 ℔ 4 złr. 30 c. do 4 złr. 50 c., owies 100 ℔ 3 złr. 10 c. do 3 złr. 20 c., kukurudza 170 ℔ 7 złr. — c. do 7 25 c., groch 180 ℔ 6 złr. 50 c. do 8 złr. — c.; soczewica 180 ℔ 8 złr. — c. do 8 złr. 25 c., fasola 180 ℔ 9 złr. — c. do 10 złr. 50 c., jagły 180 ℔ 12 złr. 50 c. do 13 złr. 50 c., koniczyna 180 ℔ 58 złr. — c. do 65 złr., rzepak zim. 150 ℔ 15 złr. — c. do 15 złr. 50 c., rzepak letny 150 ℔ 13 złr. — c. do 13 złr. 25 c., lnianka 150 ℔ 9 złr. 50 c. do 10 złr. — c., siemię konopne 120 ℔ 5 złr. 25 c. do 5 złr. 40 c., siemię lniane 150 ℔ 9 złr. 50 c. do 10 złr. — c., anyż rosyjski cet. 100 ℔ 21 złr. 50 c. do 22 złr. 75 c., anyż płaski 100 ℔ 18 złr. — c. do 19 złr. — c., kminek 100 ℔ 15 złr. 50 c. do 17 złr. — c., len 100 ℔ 14 złr. — c. do 23 złr., konopie 100 ℔ 16 złr. — c. do 19 złr. — c., chmiel 100 ℔ 15 złr. c. do 18 złr. — c., miód z woskiem 100 ℔ 26 złr. 50 c. do 27 złr. — c., miód patoka 100 ℔ 24 złr. 50 c. do 25 złr. — c., wosk żółty lwowski 100 ℔ 110 złr. — c. do 115 złr., wosk żółty wiejski 100 ℔ 100 złr. — c. do 102 złr. — c., potaż słomiany 100 ℔ 11 złr. 75 c. do 12 złr. — c., potaż drzewny 100 ℔ 14 złr. — c. do 17 złr. — c., olej rzepakowy surowy 100 ℔ 30 złr. — c. do 31 złr. — c., olej rzepakowy rafinowany 100 ℔ 33 złr. do 35 złr. — c., olej lniany surowy 100 ℔ 28 złr. — c. do 29 złr. — c., olej konopny surowy 100 ℔ 24 złr. — c. do 26 złr. — c., olej konopny rafin. 100 ℔ 30 złr. — c. do 31 złr. — c., olej słonecznikowy 100 ℔ — złr. — c. do — złr., łój 100 ℔ 30 złr. — c. do 30 złr. 50 c., spirytus wiadro 18 złr. — c. do 18 złr. 25 c.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 30. marca 1871.

Hotel George: Pp. Hr. Cigala A., z Wiednia. — Hr. Polityłło L., z Polski. — Br. Türke P., z Lubieńca. — Chrzanowski Leon z Pnikuta. — Urbański R., z Dobroszyna.

Hotel angielski: Pp. Cywiński M., z Telatycz. — Hirszberg Józef, z Prus. — Rozwadowski B., z Babina. — Sławikowski Paweł J., z Prus.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 30. marca 1871.

Pp. Hr. Starzyński Edm., do Mogilnicy. — Łukasiewicz Fr., sędzia pow., do Brzeżan. — Górski Maciej, do Raszyc. Jordan K., do Kunkowic. — Kisielewski S., do Słupska. — Kościszewski Tyt., do Bełełuja. — Nowacki Kazim., do Tejsarzowa. — Paszkowski Ign., do Łopatyna. — Parzelski K., do Mikołajowa. — Papara H., do Zubowmostu. — Słonecki Z., do Irowca. — Singer Fr., do Buczacza.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 29. i 30. marca 1871.

Pora	Barometr w milimetrach sprow. do 0° Cels.	Stopień ciepła według Celsiusa	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. godz. zrana	728·71	— 1·8	92	Z. m.	10
2. god. po poł.	730·50	+ 1·4	91	Z. m.	9
9. god. wieczór	730·53	— 0·3	·75	PnZ. d.m.	2
7. godz. zrana	730·72	— 1·5	85	Z. d. m.	9
2. god. po poł.	730·82	+ 2·5	-	„ „ „	8
9. godz. wieczór	732·12	+ 5·0	70	„ mi.	10

T E A T R.

Dziś (przedstaw. polskie). Na dochód Karola Huberta **„Milionery“**. Komedyo-dramat w 5ciu aktach z epilogiem, przez Karolinę Birch-Pfeiffer.

Jutro (przedstawienie niem). Ostatni gościnny występ panny Augusty Baudius z c. k. nadwornego teatru w Wiedniu. **„Mirandolina“**. Komedya w 3. aktach podług Goldomsa. — **„Die Eifersichtigen“**. Komedya w 1. akcie Rodricha Benedixa. — I po raz pierwszy: **„Jugendliebe“**. Najnowsza komedya w 1. akcie Adolfa Wilbrandta. (Z repertoarza c. k. nadwornego teatru w Wiedniu).

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 6 m. 42 rano.
„ „ „ o „ 8 „ 7 wieczór.
„ „ do Czerniowiec o „ 8 „ 32 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — rano.
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 wieczór.
„ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
Złote austryackie								
D. 30. marca.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	254	—	255	—
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	179	50	181	—
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50%	—	—	—	—	117	—	119	
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy zast. Tow. kred. gal. 5% w. a	—	—	—	—	80	50	81	—
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	72	25	72	75
Banku hip. gal.	—	—	—	—	87	65	88	10
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	87	—	88	—
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—	74	50	75	—
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	100	50
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	77	5	83
„ cesarski	—	—	—	—	5	80	5	85
Napoleondor	—	—	—	—	9	88	9	96
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	62	1	63
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	83¼	1	84½
Srebro	—	—	—	—	122	25	123	50

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 28. marca 1871

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	67.95	68.10
„ od kwietnia do października po 5%	68.15	68.30
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	276.50	277.50
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	276.50	277.50
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	89.50	90.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	95.25	95.50
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	107.50	108.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	123.50	123.75
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	25.—
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Czech	94.—	95.—
Bukowiny	72.25	72.75
Galicyi	74.25	74.75
Niższej Austryi	96.50	97.—
Siedmiogrodu	74.25	74.75
Węgier	79.75	80.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	246.75	247.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	265.50	265.75
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	862.—	865.—
Galic. banku kraj. á 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	726.—	727.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	583.—	585.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	219.—	219.50
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2150	2155
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	254.75	255.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	180.75	181.25
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	402.—	403.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	175.50	176.50
Spółki Borysławskiej á 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.25	106.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	71.50	72.50
„ „ „ po 5%	80.25	80.75
Gal. banku hyp. po 6%	87.50	88.25
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	87.75	88.25
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	92.50	92.75
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	89.50	90.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.75	91.25
„ „ „ „ „ w. a.	88.—	88.50
(za 100 zł.)		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	103.50	104.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	99.50	100.—

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	163.75	164.25
Clarego po 40 zł. m. k.	35.—	36.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.—	100.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	16.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.50	16.50
Salma po 40 zł. m. k.	39.—	40.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	27.50	28.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	—.—	—.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	122.—	125.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	58.—	60.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	21.50	22.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	104.50	104.50
Augsburg za 100 zł. w p. n.	104.—	104.20
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. u.	104.20	104.30
Hamburg za 100 M. B.	92.10	92.25
Londyn za 100 ft. szt.	125.—	125.10
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.86	5.87
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.96	9.96½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122.80	123.—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 30. marca.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	58	10
„ „ w srebrze	68	—
Losy z 1860 roku	95	—
Akcye banku wiedeńskiego	726	—
„ „ kredytowego	267	60
Londyn 10 funtów szterlingów	124	95
Srebro	122	85
Napoleondor	9	96
Dukat	5	85

DZIENNIK URZĘDOWY.

(765 1—3)

Edykt.

L. 737. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie niniejszem wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia pretensyi pana Franciszka Ksawerego Zassowskiego w sumie 5000 złr. m. k. czyli 5250 zł. w. a. z p. n. przedsięwziętą zostanie relicytacya czterech piątych części dóbr Gorzejowy górnej i średniej w tutejszym sądzie w dniu 1. maja 1871 o godzinie 10tej zrana, a to pod warunkami tut. sąd. edyktem z dnia 15. maja 1862 pod liczbą 7209 ogłoszonemi.

Dobra te na pomienionym terminie sprzedane będą także niżej ceny szacunkowej 35684 zł. 42 kr. Wadyum wynosi 1780 zł.

Z Rady c. k. Sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 16. marca 1871.

(777 1—3) **Konkurs.**

L. 303-Pr. Na posadę adjunkta przy c. k. sądzie powiatowym w Łańcucie opróżnioną z roczną płacą 900 zł., a względnie 800 zł. w. a.

Podania o tę posadę wnieść należy do prezydyum c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie w przeciągu czternastu dni od trzeciego ogłoszenia konkursu w dzienniku urzędowym Gazety lwowskiej.

Rzeszów dnia 28. marca 1871.

(757 1—3) **Kundmachung.**

Nr. 6875. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Kolomea wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß zum Zwecke der Aufhebung der Gemeinschaft des Eigenthums der zu Kołomea CN. 113 gelegenen gegenwrtig dem Nachman Boettler gemeinschaftlich mit Bernhart und Ernestina Tattelbaum gehörigen Hausrealität die executive Veräußerung dieser laut des h. g. Executionsprotokolles vom 4. März 1869 im Gesammtwerthe von 7746 fl. 95 kr. öst. W. geschätzten Realität und zu diesem Ende werden die Feilbiethungstermine auf den (25.) fünf und zwanzigsten Mai 1871, auf den (15.) fünfzehnten Juni 1871, auf den (6.) sechsten Juli 1871, jedesmal um 11 Uhr Vormittags im hierortigen Gerichtsgebäude mit dem Bedeuten bestimmt, daß die feilzubiethende Realität am ersten und zweiten Termine um oder über den Schätzungswerth, am dritten hingegen auch unter demselben um welch Preis immer unter den von den Gläubigern der Hypothek vorerst einzuholenden erleichternden Bedingungen hintangegeben werden wird, und daß die Feilbietnngsbedingnisse ihrer näheren Bestimmungen auch in der hiergerichtlichen Registratur, so wie an Feilbietungstagen bei der Licitations-Commision eingesehen werden können.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Kołomea, den 13. Februar 1871.

(766 1—3) **Edict.**

Nr. 6379-16498. Vom k. k Lemberger Landesgerichte wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider Salamon Landesberger und die k. k. Finanzprocuratur die Herr Aron Karol, dann Bernhard und Czyże Rosenbaum wegen Löschung und Extabulirung der zu Gunsten des Bellangten Salamon Landesberger über der Realität Nr. 309 2/4 haftenden Summe pr. 400 fl. Rh oder 1600 flpol. und der zu Gunsten des h. Aerars haftenden Superlasten pr. 517 fl. Rh. 30 kr. und 48 fl. und 250 fl. Rh. s. N. G. am 3. Februar 1871 z. Z. 6379 eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber die Tagfahrt zur mündlichen Verhandlung auf den 17ten April 1871 um 10 Uhr Vormittags festgesetzt wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten Salamon Landesberger unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Landes-Advocaten Hrn. Dr. Reich mit Substituirung des Herrn Landes-Advocaten Dr. Natkis als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 11. Februar 1871.

(760 1—3) **Ogłoszenie licytacyi.**

Nr. 1995. W skutek wezwania c. k. Sądu obwodowego w Samborze z dnia 24. Czerwca 1870 L. 5841 na podstawie prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 5. Kwietnia 1865 L. 3842 dla zaspokojenia sumy wexlowej 100 złr. w. a. z odsetkami 6% od dnia 11. Lutego 1865 bieżącemi i kosztami sądowemi 7 złr. 88 ct tudzież egzekucyi 4 złr. 75 ct, 8 złr. 14 ct. w. a. 4 złr. 2 ct. w. a., 6 złr. 25 ct. w. a. i 21 złr. 41 ct. w. a. rozpisuje się na rzecz Leisera Hannel przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 64 w Sądowej Wiszni położonej sądownie na 198 złr. w. a. oszacowanej własności dłużników Ela i Chany Stocków w dwóch terminach 18. Kwietnia 1871 i 3. Maja 1871 każdą razą w kancelaryi tutejszego Sądu o godzinie 10 zrana. Na tych terminach realność wzmiankowana niżej ceny szacunkowej sprzedaną nie będzie. Każdy chęć kupienia mający złożyć ma na ręce komisyi sądowej wadium w kwocie 20 złr. w. a. Warunki licytacyi, extrakt tabularny i akt detaxacyi w registraturze sądowej przejrzeć można. Na wypadek, gdyby realność sprzedać się mająca w powyższych terminach sprzedaną za cenę szacunkową być nie mogła oznacza się dzień 17. Maja 1871 o godzinie 10 zrana do ułożenia łagodniejszych warunków.

Z c. k. Sądu powiatowego

Sądowa Wiszuia 17. Marca 1871

(761 1—3) **Edykt.**

Nr. 917. C. k. Sąd powiatowy w Tyczynie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż w kancelaryi tego Sądu odbędzie się celem ściągnięcia resztującej kwoty 107 złr. z większej sumy 152 złr. 70 ct. w. a. z przynależnościami, i kosztów podania licytacyjnego w kwocie 2 złr. 81 ct. w. a., na podstawie ugody sądowej z dnia 23. Sierpnia 1866 Nr. 2896 Naftalemu Tuchmanowi się należącej, przymusowa publiczna sprzedaż realności z domu drewnianego i 3 morgów 251[]° gruntu pod Nr k. 112. w Tyczynie położonego, składającej się i na 725 złr w. a oszacowanej, małżonkom Józefowi i Magdalenie Bartyńskim własnej, wyznaczając do przedsięwzięcia tej licytacyi dzień 17. Kwietnia 1871 jako pierwszy, 22 Maja 1871 jako drugi, a 22. Czerwca 1871 jako trzeci termin każdego razu o godzinie 10 zrana z tym dodatkiem, że jeżeliby ta realność na pierwszych dwóch terminach wyżej ceny szacunkowej sprzedaną nie została, takowa na trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Do tej licytacyi wzywa się chęć kupna mających z tem dołożeniem, iż protokoła opisania i oszacowania tej realności, tudzież warunki licytacyjne w registraturze Sądu tutejszego dla każdego do przejrzenia otwarte są

Tyczyn dnia 21. Marca 1871.

(763 1—3) **Obwieszczenie licytacyi.**

Nr. 2487. W celu sprzedaży dwóch młynów kameralnych, każdy o trzech kamieniach, a jeden z nich z twardego materyału, w Nowym Sączu pod Nr. k. 374 i 378 położonych, wraz z gruntami do tychże należącymi w objętości 1 morga 1210[]°, odbędzie się w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Nowym Sączu na dniu 26. Kwietnia 1871 przed południem do 12 godziny publiczna licytacya ustna, do kt[illegible] j i oferty pisemne najdalej do dnia 25. Kwietnia 18[illegible] do 2 godziny po popołudniu u Naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Nowym Sączu przyjmowane będą. Jako cenę wywołania ustanawia się kwota ceny kupna 9000 złr. Oferty pisemne mają być zgodnie z warunkami licytacyi w formie prawnej wystawione, wadium 10% opatrzone i należycie opieczętowane. Otwierać się one będą po zupełnem zamknięciu licytacyi ustnej.

Do ustnej licytacyi będą tylko ci przypuszczeni co wadium 10% złożą i według ustaw państwa od publicznych licytacyi nie są wykluczeni.

Resztę warunków licytacyi przejrzeć można w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w godzinach kancelaryjnych.

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu.

Nowy Sącz dnia 20. Marca 1871

(758 1—3) **Edykt.**

Nr. 4101. C. k. Sąd powiatowy w Podgórzu podaje do powszechnej wiadomości że w celu ściągnięcia należności Jana Grzesika przeciw Stanisławowi Synowcowi wywalczonej w sumie 401 złr. 18 ct. w. a. z przynależnościami, odbędzie się w Świątnikach o 2 mile od Podgórza odległych w dniu 26 Kwietnia i 25. Maja 1871 przymusowa sprzedaż publiczna posiadłości wiejskiej pod L. k. 65 w Świątnikach położonej oraz ruchomości.

1. Posiadłość pod L. k. 65 w Świątnikach położona składająca się z domu mieszkalnego z placem, stodoły z placem, i gruntów polami „pod złomanką" „pod studnią" „na kopani" (w 3 kawałkach) „na Gwoznicy" zwanych, i lasu sprzedana będzie ryczałtowo.

2. Cenę wywołania nieruchomości stanowić będzie przez oszacowanie sądowe ustanowiona wartość w ogólnej sumie 690 złr. w. a

3. Przed rozpoczęciem licytacyi złożą chęć kupna mający do rąk komisyi licytacyjnej wadium w wysokości 10% ceny szacunkowej w gotówce lub w obligacyach publicznych według kursu w jakim takowe w ostatniem sprawozdaniu pisma „Czas" na giełdzie wiedeńskiej będą notowane.

Inne warunki mogą być przejrzane w tutejszej sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Podgórze dnia 27. Grudnia 1870.

(762 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 2589. C. k. Sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niniejszem Adama Barucha Rappaporta, Szymona i Teresę Gross, Karola Böhm, Feliksa Jaworskiego, spadkobierców Wilhelma Czasbek, Maryi Kolischer, spadkobierców Filipa Dällinger, Teresy Böhm, Mendla Bernstein, Chaima Samuela Menkesa, Rachmiela Mizesa, Mojżesza Figer, Edwarda Zilın, Izraela Selzera, Chane Hescheles, Angelo Schram, których miejsce pobytu nie jest wiadome, że uchwałą z dnia 4. marca 1871 L. 2589 extabulacyi resztującej ceny kupna z realności pod L. 117 m. niegdyś Karola Böhm własnej, na publicznej licytacyi sprzedanej, dozwolono, i tę uchwałę równocześnie ustanowionemu dla pierwszego kuratorowi adw. Dr. Rechenowi, dla czterech następnych adw. Hönigsmanowi a dla reszty adw. Dr. Czemeryńskiemu doręczono.

Z c. k sądu krajowego.

Lwów dnia 4. Marca 1871

(745 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 5317. C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowy podaje niniejszym do powszechnej wiadomości iż odnośnie do odezwy c. k. Sądu obwodowego tarnowskiego z dnia 27. Października 1870 Nr. 13485 celem zaspokojenia pretensyi massy ugodnej B. Ringelheima w kwocie 70 złr. w. a. zpn. odbędzie się w siedzibie tutejszego c. k. Sądu dnia 25. Maja i dnia 28. Czerwca 1871 każdą razą o godzinie 10 zrana, publiczna sprzedaż realności dłużnika Kiwy Padawera własnej w Szczucinie pod Nr. k. 24 położonej, żadnego ciała tabularnego niestanowiącej, z domu drewnianego placu i ogródka składającej się, z tym warunkiem że realność ta przy pierwszym terminie tylko powyż lub według ceny szacunkowej, przy drugim zaś i poniż takowej sprzedaną będzie.

Jako cenę wywoławczą stanowi się wartość szacunkowa teiże realności w kwocie 800 złr. w. a.

Każden chęć kupienia mający winien jest przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej kwotę 80 złr. w. a. jako wadium gotówką złożyć.

Reszta warunków licytacyjnych wraz z aktem opisanego zajęcia i oszacowania może być w tutejszo-sądowej registraturze przejrzana.

Dąbrowa dnia 30. Grudnia 1870.

(720 3—3) **Edykt.**

L. 107. Z c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie niniejszem pozwala się i rozpisuje się w celu ściągnięcia przez Szulima Fischlera wywalczonej sumy 14000 zł. m. k. wraz z kosztami w kwocie 11 zł. 57 kr. m. k., 13 zł. 71 w. a. i 18 zł. w. a egzekucyjna licytacya w powiecie Buczackim leżących ut dom. 417 pag. 34. n. 19. haer. Efroimowi Halpern a ut Dom. 417. pag. 56. n. 18. haer. p. Ewelinie Szawłowskiej należących dóbr Rukomysz czyli Rokomysz I. i II. w dwóch terminach na dniu 20. kwietnia 1871 i 24 maja 1871 każdą razą o godzinie 10. przed południem w tutejszo sądowym budynku na pierwszem piętrze w sali obrad pod następującemi warunkami:

1. Jako cenę wywołania wyznacza się wartość szacunkową 59464 zł. 60 kr. w a.

2. Każdy chęć kupienia mający ma jako wadyum sumę 5946 zł. 46 kr. w. a. na ręce komisyi licytacyjnej w gotówce lub papierach pożyczki austryackiej lub galicyjskich jako też w obligacyach indemnizacyjnych z kuponami i talonami podług najświeższego kursu Gazety lwowskiej. jednak nie nad wartość nominalną.

Akt szacunkowy i ekstrakt tabularny wglądnąć można w tutejszo-sądowej registraturze, zaś co do zaległych podatków odseła się chcących te dobra nabyć do c. k. urzędu podatkowego w Buczaczu

Dobra Rukomysz w powyższych dwóch terminach niżej szacunkowej ceny 59464 zł. 60 kr. w. a. sprzedane nie zostaną, w razie gdyby nikt ceny tej nieofiarował, wyznacza się termin na 24. maja 1871 o godzinie 4tej po południu dla porozumienia się względem łagodniejszych warunków licytacyi, na które się wszystkich tabularnych wierzycieli z tem wzywa, iż głosy niejawiących się większości głosów obecnych doliczone będą.

O tem zawiadamia się p. Anna Przysiecka i Ewelina Szawłowska przez wyznaczonego kuratora p. Dra. Kwiatkowskiego z zastępstwem p. Dra. Rosenberga c. k. wysoki skarb podatkowy, c. k. prokuratorya finansowa, fundusz biednych izraelicki w Buczaczu, Efroima Halperna, Schulim Fischler, Izrael Abraham Horn, Józef Bojarski, Józefa Korabińska, c. k. Dyrekcya funduszów indemnizacyjnych, nareszcie wszyscy, którzyby jako właściciele lub wierzyciele dóbr Rukomysz I. i II od 27. grudnia 1870 do tabuli weszli lub którymby obecna lub też późniejsza jaka uchwała z jakiegobądź powodu wcale lub zapóźno doręczoną została przez ustanowionego kuratora p. Dra. Maramorosza z zastępstwem p. Dra. Szydłowskiego i przez edykta.

Z rady c. k. Sądu obwodwego

Stanisławów, dnia 18. lutego 1871.

Edikt.

Nr. 107 Vom k. k. Kreisgerichte Stanislau wird zur Hereinbringung der durch Schulim Fischler gegen Anna Przysiecka auf Grund des schiedsrichterlichen Urtheils vom 26ten Mai 1856 ersiegten Summe von 14000 fl. C. M. sammt den mit 11 fl. 57 kr. C. M., 13 fl. 71 kr. öst. W. und 18 fl. öst. W. zuerkannten Executionskosten, die executive Feilbietung der im Buczaczer Bezirke gelegenen ut dom. 417. pag 56. n. 18. der Frau Eveline Szawłowska und ut Dom. 417. pag. 34. n. 19. haer. dem Efroim Halpern gehörigen Güter Rukomysz auch Rakomysz I. und II. in zwei Terminen am 20. April 1871 und am 24 Mai 1871, jedesmal um 10 Uhr Vormittags im hiergerichtlichen Kreisgerichts-Gebäude 1ten Stock im Sitzungssaale unter nachstehenden Feilbietungsbedingungen hiemit bewilligt und ausgeschrieben.

1. Zum Ausrufspreise wird der Schätzungswerth von 59464 fl. 60 kr. öst. W. bestimmt.

2. Jeder Kauflustige ist verbunden, als Vadium (Angeld) den Betrag von 5946 fl 46 öst. W. zu Händen der Feilbietungs-Commission entweder im Baaren, oder in österreichischen oder in galizischen Anleih- oder Grundentlastungs-Obligationen sammt den laufenden und fällig werdenden Coupons und Talons nach dem Course der letzten Lemberger Zeitung, jedoch über dem Nennwerthe berechnet, zu erlegen, welches dem Meistbietenden in das erste Drittheil des Kaufschillings eingerechnet, den übrigen Meistbietenden jedoch nach beendigter Versteigerung rückgestellt werden wird.

Der Schätzungsact und der Landtafelauszug des zu versteigernden Gutes können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden, bezüglich der Steuerrückstände werden die Kauflustigen an das k. k. Steueramt Buczacz gewiesen.

Das Gut wird in obigen zwei Terminen nicht unter dem Schätzungswerthe von 59464 fl. 60 kr. österr. W. veräußert. Sollte Niemand den Schätzungswerth geben wollen, so wird zur Festsetzung erleichternden Bedingungen die Tagfahrt auf den 24. Mai 1871, 4 Uhr Nachmittag festgesetzt, zu welcher die sämmtlichen Hypotekargläubiger mit dem vorgeladen werden, daß die Nichterscheinenden der Mehrheit der Stimmen der Erscheinenden als beipflichtend werden angesehen werden.

Hievon werden Fr Anna Przysiecka und Fr. Evelina Szawłowska durch den ihnen hiemit in der Person des Herrn Advocaten Dr. Kwiatkowski mit Substituirung des Hrn. Dr. Rosenberg bestellten Curators und durch Edicte, das hohe k. k Steuerärar, die k. k. Finanzprocuratur, das israelitische Armenfond in Buczacz, Hr. Efroim Halpern, Schulim Fischler, Israel Abraham Horn, Josef Bojarski, Fr Josefa Korabiewska alias Korabińska und die löbliche k. k. Grundentlastungsfonds-Direction in Lemberg, dann alle jene, welche nach dem 27. December 1870 als Eigenthümer oder Gläubißer an die Gewähr der Güter Rukomysz I und II. gelangen sollten, oder denen der gegenwärtige oder eine der nachfolgenden Erledigungen aus was immer für einer Ursache nicht ordnungsmäßig oder rechtzeitig zugestellt werden sollte, durch den ihnen hiemit in der Person des Hrn Dr. Maramorosz mit Substituirung des Hrn. Dr. Szydłowski bestellten Curator und durch Edicte verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Stanisławów, den 18. Februar 1871.

(750 3 – 3) **Ogłoszenie.**

Nr. 10039. Względem pozwolonych cen wykupna liści tytoniowych na rok uprawy 1871 dla Galicyi i Bukowiny i postępowania zachować się mającego przy wykupnie i wynagrodzeniu dowozu.

Za produkowane na rachunek c. k. skarbu w roku 1871 w Galicyi i na Bukowinie przez upoważnionych plantatorów liście tytoniowe przyzwalają się wskutek dekretu wys. Ministerstwa skarbu z dnia 27. Lutego 1871 l. 5538 następujące ceny kupna w walucie austryackiej od cetnara wiedeńskiego:

Nr.	Gatunki liści	Klasa	Ceny w wal. a. zł.	ct	Uwaga
1	Liście do pokrycia cygarów z oryginalnych galicyjskich, z węgierskich albo z innych nasion	I	22	—	Jeżeli papusze nie tytoniem lecz słomą lub szpagatem są wiązane, to cena każdej klasy jest o 50 centów niższą.
		II	18	—	
		III	16	—	
2	Doborowe liście z oryginalnych galicyjskich i z węgierskich albo innych liści, tudzież z liści czerbelowych	Doborowe liście	13	—	
3	Ordynaryjne liście tytoniowe z oryginalnych galicyjskich, lub z węgierskich i innych nasion tudzież z czerbelu.	I	10	50	
		II	8	—	
		III	4	50	
		Paterucha	3	50	
		Liście niewiązane	2	50	

Za dowóz tytoniu z miejsca plantacyi do magazynów wykupna udzielane będzie plantatorom wynagrodzenie ustanowione dla odległości więcej jak jedna mila, jednakże mniej jak 5 mil, na cztery centy, a dla odległości pięć lub więcej mil, na pięć centów od cetnara wiedeńskiego liści tytoniowych netto i mili. Przy odległościach nieprzenoszących jednej mili nie będzie udzielane za dowóz żadne wynagrodzenie.

Wykupno liści tytoniowych rozpoczyna się zwykle w ogólności dnia 1. Grudnia każdego roku, i trwa do końca Stycznia następnego roku. Jednak rozpoczęcie i zakończenie wykupna w każdym okręgu uprawy tytoniu corocznie osobno ogłoszone będzie.

Zgłoszenia się o udzielenie pozwolenia do uprawy tytoniu musi nastąpić w terminie oznaczonym w przepisie dla plantatorów tytoniu (§§. 5 do 8) i w sposób tam wymieniony.

Nie wolno uprawiać żadnych innych gatunków roślin, oprócz tych na które pozwolenie opiewa.

W celu rozpoznania i klasyfikowania liści, dostawionych do wykupna podług ich jakości, ustanawia się jako prawidło:

Jako liście na pokrycie cygarów kwalifikują się tylko te liście, które są racyonalnie wysuszone, dostateczną elastyczność, cienkość, delikatne żyłki, czysty równy kolor mają, w barwie dobrze zapalone i zupełnie dojrzałe są, papusze nie zawierają ani uszkodzonych ani w inny sposób podlejszych liści.

Do pierwszej klasy liści na pokrycie cygarów wchodzą tylko zupełnie nieuszkodzone, delikatnie żyłkowate, najcieńsze liście macierzyste o znacznej i równej wielkości, przedniej elastyczności i jasnego zapalenia, o pięknym jednostajnym brunatnym kolorze, które dostarczają przynajmniej 50 procent cienkiego pokrycia.

Do drugiej klasy wcielają się te, które co do koloru, cienkości, zapalenia i delikatnych żyłek są zarówno odznaczające się, ale tylko do średniej wielkości dochodzą i przynajmniej 40 procent cienkiego pokrycia obiecują.

Do trzeciej klasy wchodzą owe liście, które cienkiego i ordynarnego pokrycia przynajmniej 35 procent obiecują, jeżeli reszta części jest zupełnie użyteczną jako liście do obwijania.

Do klasy doborowych liści należą:

a. przy oryginalnych galicyjskich liściach piękne, dobrze i równo ubarwione, zupełnie dojrzałe, tłuste i nieuszkodzone liście najlepszego gatunku, które się kwalifikują jako przednie ciężkie liście mączne, albo te delikatne liście odziomkowe, które wprawdzie mniej pokrycia wydawać przyobiecują, jak dla liścia na pokrycie cygarów 3 klasy ustanowiono jest, ale zresztą piękny, jasny liść do obwijania przynajmniej średniej wielkości stanowią;

b. przy węgiersko galicyjskich i innych liściach te, które mniej pokrycia przyobiecują, jak to dla liścia na pokrycie cygarów 3 klasy ustanowiono jest, ale zresztą piękny, jasny liść do obwijania przynajmniej średniej wielkości stanowią.

Pod ordynarnemi liściami rozumieją się liście zdatne do produkowania zwyczajnego tytoniu i tabaki.

Do pierwszej klasy ordynarnych liści należą wszystkie zdrowe, dojrzałe, nieuszkodzone, równobarwne liście macierzyste, które wydają użyteczny liść do obwijania, albo piękny towar do krajania, lub zwyczajny materyał mączny.

Do drugiej klasy należą macierzyste liście, od wiatru i gradu mniej uszkodzone, zrównane, albo w kolorze nierówne, niezrównane, w papusze ułożone, czyste, suche lepsze liście odziemne, nieuszkodzone, niezupełnie dojrzałe liście macierzyste i dojrzałe liście wierzchołkowe. Liście odziemne muszą być zawsze osobno w papusze układane.

Do trzeciej klasy wchodzą mocno od gradu pobite albo mocno podarte, w papusze ułożone i zrównane liście macierzyste, albo takie, które mają brzydki kolor, albo są biało nakrapiane, lub w szypułkach nieco nadgniłe, przytem jednak suche; następnie niepokaźne, jednakże użyteczne wierzchołkowe i odziomkowe liście, nakoniec takie liście główne, które od mrozu nadpsute są, o ile te ostatnie nie są czarne i na ordynarny tytoń do palenia zdatne. Liście odziemne muszą jednak i tutaj być w papusze układane.

Przy liściach czerbelowych wcielają się do **klasy doborowych liści** wielkie liści macierzyste, które są czysto wysortowane, dojrzałe, nieuszkodzone, zrównane, dobrego koloru i zupełnie zdrowe; **do pierwszej klasy** przyjmują się nieuszkodzone, czysto w papusze ułożone, dobre i zdrowe liście główne; **do drugiej klasy** należą mniej równe, cośkolwiek podarte, jednak zdrowe, dojrzałe liście główne; **do trzeciej klasy** wchodzą liście odziemne i wierzchołkowe, potem przez grad i burze mocno podarte.

Ogólne postanowienia dla wszystkich gatunków tytoniu:

Paterucha może być oddawana w stanie niewygładzonym, jednakże nie może zawierać ani łodyg, ani drzewa, i musi być dojrzała i do fabrykacyi przydatna.

Chmuła i liście nie wiązane muszą być czyste i bez łodyg oddane; nieczysta chmuła będzie w połowie, albo jeszcze mniej ceny przyjętą, podług tego, jakto koszta czyszczenia, które odciągnieniem ceny pokryć się mają, wymagają, i to pod warunkiem, jeżeli materyał da się zachować.

Materyał do niezachowania i czyszczenia nie warty będzie zniszczony.

Na sznurach nawleczone przydatne liście będą tylko jako chmuła przyjęte; jeżli takie liście zawierają w sobie drzewo; to będzie zapłacona tylko połowa ceny chmuły, jeżeli przytem okażą się jeszcze pokryte koszta oczyszczenia.

Dojrzały adrost, który dosięga własności liści macierzystych i posiada także ich wielkość, przydziela się z wyjątkiem liści na cygara, doborowych liści i ordynaryjnych liści pierwszej klasy, do owej, do której według powyższych postanowień względem liści macierzystych jest przydatny.

Niedojrzałe liście nie mogą być w papusze układane. Liście wszelkich gatunków bez wyjątku, które są nierzetelnie w papusze ułożone, należy wykupywać po cenie o jedną klasę niżej, niż do której większa lepsza część należy, i jak się samo przez się rozumie, ma być prawdopodobna waga całkiem niezdatnych i takich liści, których zepsucia obawiać się należy, odciągnięta.

Nie zupełnie wysuszone i mokre w papusze ułożone liście wszelkiego gatunku będą według jakości swojej przydzielone do niższych klas, niż owe, do którychby w dobrym stanie należały, i oprócz tego doznaje plantator odpowiedniego, nadzwyczajnej wilgoci i z tego względu obawiać się mającego zepsucia, odciągnienia na wadze.

Całkiem niedojrzałe, na czarno zmarzłe, zgniłe i w ogóle do fabrykacyi tytoniu i tabaki nieprzydatne liście lub części liści będą zniszczone.

Papusze wzorowe każdego gatunku liści i klasy, wzięte ze zbioru roku, o który właśnie idzie, będą wystawione co roku publicznie przy każdym urzędzie wykupna, aby plantatorowie mogli je obejrzeć. Te wzorowe papusze mają służyć zarazem w wątpliwych przypadkach za podstawę do rozstrzygania i klasyfikowania.

Lwów dnia 4. Marca 1871.

(759 1—3) **E d y k t.**

L. 200. C. k. sąd powiatowy w Podgórzu ogłasza, że Floryan Bała, zagrodnik z Gołkowic za marnotrawcę uznany i dla niego Jan Jałocha również z Gołkowic kuratorem ustanowiony został.

Podgórze, dnia 8. lutego 1871.

(732 2—3) **E d y k t.**

L. 618. C. k. sąd powiatowy w Jaworowie daje niniejszem wiadomość z życia i miejsca pobytu niewiadomej Annie Trusiewicz i jej niewiadomym spadkobiercom, że przeciw nim wniósł pod dniem 11. lutego 1871 l. 618 Izaak Gutmann skargę o uznanie własności realności pod l. 328 w Jaworowie, i że do zastępowania wymienionych nieobecnych w tym sporze ustanowiony został kuratorem p. Ferdynand Prischke w Jaworowie.

Rzeczą pozwanych będzie dowody kurutorowi wręczyć lub innego zastępcę sądowi wskazać.

C. k. sąd powiatowy.

Jaworów, dnia 11. marca 1871.

(753 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 51. Wydział Izby adwokackiej Krakowskiej podaje niniejszem do pulicznej wiadomości, iż Dr. Jan Hajdukiewicz na mocy uchwały tegoż Wydziału z dnia 24. marca 1871 l. 51 w poczet adwokatów z siedzibą w Krakowie wpisanym został.

Kraków, dnia 24. marca 1871.

(756 2—3) **E d y k t.**

Nr. 800. C. k. Sąd powiatowy we Frysztaku ogłasza się że na zaspokojenie sumy 22 złr. 98 ct. w. a. z przyznanemi już kosztami w kwotach 74 ct., 2 złr. 91 ct., 1 złr. 39 ct. i 7 złr. 58 ct. w. a. tudzież kosztów tego podania 2 złr. 32 ct. w. a. przez Feiwla Schussa, cesyonaryusza Kazimierza Rozkowicza wywalczonych odbędzie się egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę gospodarstwa pod Nr. $^{61}/_{53}$ w Lubli wraz z chałupą dłużnika Błażeja Giery własnego na terminach 27. Kwietnia, 11. i 25. Maja 1871 każdego razu o godzinie 10 przed południem w Sądzie.

Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa w kwocie 140 złr. w. a. i każdy licytant winien przed licytacyą 10% z ceny jako wadyum złożyć; — reszta warunków licytacyjnych może być każdego czasu w registraturze sądowej przejrzaną.

We Frysztaku 14. Marca 1871.

(730 3—3) **E d y k t.**

L. 503. C. k. sąd krajowy podaje do wiadomości, że w skutek prośby Mikołaja Zająca z dnia 9go stycznia 1871 do l. 503 o uznanie Maryanny Zającowej za zmarłą, celem zawarcia powtórnego związku małżeńskiego postępowanie prawem przepisane wprowadzone zostało. Wzywa się tedy wszystkich, którzyby o życiu lub okolicznościach śmierci Maryanny Zającowej córki Jana i Reginy z Cholewów Pędzimąż urodzonej w Ponicach dnia 10. stycznia 1829, która na dniu 7. czerwca 1852 z Mikołajem Zającem włościaninem w Rdzawie, powiecie Jordanowskim zamieszkałym śluby małżeńskie zawarła, w lecie 1853 roku w celu zarobkowania do Podgórza przybyła i w czasie żniwa 1853 w Podgórzu w domu Cieślickiego pod Numerem 175 wedle podania umrzeć miała — wiadomość mieli, o tem c. k. sądowi krajowemu lub ustanowionemu dla nieobecnej kuratorowi adwokat. p. Schätzlowi w przeciągu 6 miesięcy od dnia zamieszczenia tego edyktu w gazetach donieśli.

Kraków, dnia 20. lutego 1871.

(752 2—3) **K o n k u r s.**

Nr. 731. Odnośnie do rozpisanego konkursu pod dniem 20. b. m. do liczby 683 ogłasza się, iż przy c. k. Dyrekcyi domu karnego dla mężczyzn we Lwowie opróżnioną została druga posada oficyała z roczną płacą 600 złr. R. z dodatkiem na mieszkanie 120 złr. R. ordynaryą roczną 3 sążni twardego i 1 sążnia miękkiego 36 calowego drzewa łupanego i 12 funtów świec.

Ubiegający się o tę posadę mają podania własnoręcznie pisane wnieść do c. k. Dyrekcyi domu karnego przez władzę przełożoną najdalej do 20. Kwietnia 1871 r. i wykazać oprócz wieku i stosunków familijnych nabyte wykształcenie ogólne, doświadczenie w czynnościach kancelaryjnych i rachunkowości, znajomość języków i innych umiejętności nie mniej dotychczasowe zatrudnienie, i mają nareszcie wyraźnie nadmienić, czyli tylko o posadę z roczną płacą 600 złr. lub ewentualnie także o posadę z roczną płacą 500 złr. R. i wyż wymienionemi dodatkami kompetują.

C. k. Dyrekcya domu karnego.

Lwów dnia 27. Marca 1871.

(739 2 - 3) **E d y k t.**

Nr. 1350. C. k. Sąd powiatowy w Gródku uwiadamia Krystynę Elżbietę dw. im. Schuller, Katarzynę Schuller, Mikołaja Schuller, Franciszka Schuller, Jakuba Schuller i Rozalię Schuller, że przeciw tymże małżonkowie Jan i Magdalenna Missler pod dniem 19. Marca 1871 l. 1350 wytoczyli pozew o extabulowanie sumy 1203 złr. 37. ct. w stanie biernym realności Nr. 8. w Weisenbergu Dom. III p. 19 n. 1 on Ponieważ miejsce pobytu pozwanych nie jest wiadome zatem ustanawia się tymże kurator w osobie p. Adolfa Henzego. Rzeczą jest więc pozwanych ustanowionemu kuratorowi potrzebne informacye udzielić lub innego pełnomocnika do ich zastępywania w tej sprawie ustanowić, inaczej bowiem niepomyślne ustępstwa sobie sami przypisać by musieli.

Gródek 21. Marca 1871.

(755 2—3) **E d y k t.**

Nr. 653. C. k. Sąd powiatowy we Frysztaku podaje niniejszym do wiadomości że na zaspokojenie kwoty 167 złr 42 ct w. a. kosztów procesu 5 złr. 68 ct., 2 złr. 96 ct., 92½ ct. i 2 złr. 83 ct. w. a przez Emilię Walczakową przeciw Mikołajowi Walczakowi wywalczonej, egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod Nr. $^{23}/_{32}$ w Kobylu położonej w tutejszym Sądzie na dniu 27. Kwietnia, 11. i 25. Maja 1871 każdego razu o 10 godzinie przed południem się odbędzie.

Za cenę wywołania stanowi się kwotę 220 złr. w. a. za którą tylko lub wyżej takowej rzeczona realność na pierwszych dwóch terminach na trzecim zaś i poniżej takowej sprzedaną będzie.

Reszta warunków licytacyjnych i akt szacunkowy mogą być w registraturzę tutejszo- sądowej przejrzane.

We Frysztaku 2. Marca 1871.

(754 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 6. Wydział Tarnowskiej Izby adwokatów ogłasza niniejszem, że p. adwokat Dr. Abdon Bieńczewski z dniem 5. stycznia 1871 z Sokala do Jasła przeniósł się.

Tarnów dnia 18. marca 1871.

(746 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 5201. C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowy podaje niniejszym do powszechnej wiadomości, iż wskutek odezwy c. k. Sądu obwodowego tarnowskiego z dnia 3. Listopada 1870 L 16087 na zaspokojenie pretensyi wekslowej Markusa Singera w kwocie 25 złr w. a. zpn. odbędzie się w siedzibie tutejszego Sądu w drodze egzekucyjnejnej licytacyi w 3 terminach, to jest: dnia 26. Kwietnia, 25. Maja i dnia 28. Czerwca 1871 każdą razą o godzinie 10 przedpołudniem publiczna sprzedaż realności dłużnika Adama Moskala pod Nr. k. 60 w Cwikowie położonej z 9 morgów gruntu wraz z ogrodem, domu mieszkalnego, stajni i stodoły składającej się. — Jako cenę wywoławczą stanowi się wartość szacunkową, tejże realności w kwocie 1020 złr. w. a.

Każdy licytant obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacyi wadium w kwocie 105 złr. w. a. do rąk komisyi licytacyjnej złożyć. — Reszta warunków licytacyjnych wraz z aktem opisanego zajęcia i oszacowania mogą być każdego czasu w tutejszej registraturze przejrzana.

O czem chęć kupna mających z tym dołożeniem zawiadamia, iż realność ta przy pierwszych dwóch terminach tylko powyż lub według ceny szacunkowej, przy trzecim zaś terminie i poniżej takowej sprzedaną będzie.

Dąbrowa dnia 26. Grudnia 1870.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Z drukarni E. Winiarza.